

Sygnatura akt VI Ka 1195/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 grudnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Barbary Wilimowicz

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 r.

sprawy **L. J. (1), córki A. i W.**

ur. (...) w G.

oskarżonej z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 16 września 2016 r. sygnatura akt VI K 544/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 1195/16

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 16 września 2016r., sygn.akt VI K 544/16, został zaskarżony apelacją prokuratora, który wniósł środek odwoławczy na niekorzyść oskarżonej L. J. (1), od całości orzeczenia.

Prokurator zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niesłusznej ocenie dowodów i wysnuciu niezasadnego wniosku, iż okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu pozwalają na uznanie, że wina oskarżonej i stopień społecznej szkodliwości jej czynu nie są znaczne, co umożliwia warunkowe umorzenie postępowania karnego, podczas gdy zebrane dowody i ustalone okoliczności przestępstwa nie pozwalają na taką ocenę i zastosowanie wobec L. J. (1) wskazanego środka probacyjnego.

W oparciu o taki zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy podzielił zarzuty i wnioski apelacji.

Rację ma bowiem skarżący podnosząc, że ustalone przez sąd pierwszej instancji okoliczności przestępstwa przypisanego L. J. (1) nie uzasadniają tezy, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień winy oskarżonej nie są znaczne. Przeciwna argumentacja przytoczona w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie jest przekonująca.

Stopień nietrzeźwości oskarżonej o ponad 100% przekroczył próg, który ustawodawca, po myśli art.115 § 16 kk, przyjął za wyznaczający taki stan w rozumieniu kodeksu karnego. Nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniem sądu meriti, że stopień ten nie był znaczny. Miejsce i pora popełnienia czynu /godz. 18.40, jedna z głównych ulic (...)/ nie uprawniają do umniejszania wagi czynu oskarżonej.

Pozostaje faktem, że oskarżona nie była do tej pory karana za popełnienie przestępstwa, jednak z jej własnych wyjaśnień wynika, że jakiś czas temu została ukarana za wykroczenie polegające na prowadzeniu pojazdu w stanie po użyciu alkoholu. Akta sprawy nie wyjaśniają, czy ukaranie za to wykroczenie uległo już zatarciu, a jest rzeczą oczywistą, iż taki wcześniejszy epizod w życiu oskarżonej nakazywałby ostrożną ocenę jej dotychczasowego trybu życia.

Zauważyć nadto należy, że oskarżona spożyła alkohol z pełną świadomością, iż tego samego dnia będzie kierować samochodem, bo była umówiona z klientem. Pomimo tego nie zrezygnowała z wypicia alkoholu. Powyższa okoliczność wpływa w sposób negatywny na prezentowany przez oskarżoną stosunek do jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jak i stopień jej winy.

Sąd Okręgowy zauważa także, iż kwestia ilości wypitego przez oskarżoną alkoholu jawi się jako niejasna, gdyż do protokołów badania stanu trzeźwości L. J. zadeklarowała wypicie 0,5 l piwa o godz.12, co jest wątpliwe w sytuacji, gdy o godz. 18.49, a więc po ponad 6 godzinach stopień nietrzeźwości wynosił 0,55 mg/l wydychanego powietrza. Przy uwzględnieniu wersji oskarżonej wynik winien być - zwłaszcza po upływie takiego czasu, zdecydowanie niższy. W protokole przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżona podała, że alkohol we wskazanej ilości spożyła w godzinach rannych, co tym bardziej nie koresponduje z wynikami badań.

Omawiana kwestia wymaga wyjaśnienia, gdyż albo oskarżona spożyła alkohol później, albo ilość spożytego alkoholu była większa, niż oskarżona deklarowała.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy uwzględniając apelację prokuratora uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, celem ustalenia okoliczności istotnych dla sprawy oraz wyboru stosownych do wagi czynu oskarżonej środków karnej reakcji.